

[Pør Hækkerup.]

ved jeg ikke, måske er 92 pct. forsvarligt og rigtigt, men 91 pct. er det ikke. Jeg ved ikke, om der virkelig kan være en sådan forskel med de 130 mill. kr. pr. procent, som jeg forstår det her drejer sig om. Men hvis ministeren virkelig var parat til at gå ned til de 92 eller de 91 pct., hvad det nu måtte være, for et par dage siden, kan det så virkelig være rigtigt, at fordi socialdemokratiet ikke ville tage medansvaret for en udskrivningslov, som vi stadig mener ville pålægge befolkningen for store skatter, så skal ikke vi, men så skal befolkningen straffes med at skulle betale 500 mill. kr. mere i skat? For det er jo det, regeringen og regeringsflertallet i dag eller i morgen beslutter sig til. Havde vi for et par dage siden sagt: ja, vi tager medansvaret for udskrivningsloven, selv om vi mener det er forkert, så var skatteregningen blevet 500 mill. kr. mindre; det har ministeren jo givet tilbud om. Hvordan kan den samme minister så nu sige: da I ikke, slemme drenge og piger, ville være med til det her, så skal ikke I straffes, så skal landets skatteborgere straffes?

Jeg synes altså, det er meget modigt gjort af finansministeren. Jeg ved godt, at når en minister først har sagt, at han ikke kan godkende en dagsorden, så er det lidt svært at trække et sådant udsagn tilbage, men jeg ville dog foreslå finansministeren og regeringen at tænke sig om endnu en gang, inden de beslutter sig til i morgen at forlange, at der skal stemmes for de 95 pct. af det stakkels regeringspartiflertal, som bliver nødt til at tage ansvaret herfor.

Haunstrup Clemmensen: Jeg vil gerne først gøre en enkelt bemærkning vedrørende den udenrigspolitiske del af denne debat. I og for sig kan det sånænd også godt gælde store dele af den debat, der føres om denne vigtige side af samfundsproblemerne i den danske offentlighed. Vi er i det konservative folkeparti overordentlig optaget af at advare mod en udenrigspolitik, der beror på ønsketænkning, der bortser fra de barske kendsgerninger. I den forbindelse lægger vi overordentlig vægt på at advare imod, hvad jeg vil kalde en indenrigspolitisk betonet udenrigspolitisk debat. Jeg tror, disse spørgsmål er så alvorlige og så vigtige, at Dan-

marks placering i samarbejdet med andre stater meget vel kan blive alvorligt skadet, hvis denne indenrigspolitisk betonedede udenrigspolitiske debat får lov til at øve for stor en indflydelse i hele den danske diskussion.

Må jeg i den forbindelse ganske kort sige til hr. Gert Petersen, der ironiserede over mine udtalelser om NATO som beskytter af demokrati og demokratiske livsformer, at jeg håber da ikke, det ærede medlem helt har glemt baggrunden for NATOs oprettelse i 1948 og 1949. Da var der en overordentlig aktuel risiko, der desværre blev alvor ikke blot for Tjekoslovakiets demokrati, men også for andre østeuropæiske staters uafhængighed. Og jeg går ud fra, at man heller ikke fra socialistisk folkepartis side tør give os i dette folketingsgaranti for, at en sådan risiko for, at hidtil uafhængige stater kan blive løbet over ende og kan få deres frihed knægtet, ikke længere eksisterer. Derfor tror vi, der fortsat er behov for et samarbejde sikkerhedspolitisk inden for NATO.

Når så hr. Gert Petersen nævner spørgsmålet om Grækenland og diktaturtendenser dér, henviser jeg til, hvad jeg allerede sagde i første del af mit indlæg, at vi har i det konservative folkeparti nøjagtig lige så stor en afsky for det græske diktatur som alle andre i denne sal. Naturligvis. Men vi gør opmærksom på, at disse indre ulykkelige udviklinger i Grækenland i hvert fald ikke på nogen som helst måde er skabt af NATO, og vi føjer til, at NATO efter vor opfattelse hidtil har beskyttet hver enkelt medlemsstat mod udenlandske magters forsøg på at knægte de pågældende landes uafhængighed.

Dernæst har der lykkeligvis og naturligvis under denne debat været drøftet spørgsmålet om de europæiske markedsproblemer og om de nordiske forhold. Det konservative folkeparti er veltilfreds med, at det også efter denne debat står helt klart, at Danmarks markedspolitiske målsætning er ganske uændret, og at der ikke hverken af nordiske toldunionsgrunde eller af andre grunde er risiko for, at denne markedspolitiske målsætning nu skal blive ændret. Det ville som sagt også være en aldeles uholdbar situation, hvis der netop nu, hvor der lykkeligvis synes at komme bevægelighed i markedsituationen i Europa, skulle opstå usikkerhed om Danmarks placering i denne situation. Men det var jo ejendomme-